

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

VI Premi Literari Sant Jordi 1996

**PREMI
ASSAIG, MEMÒRIES I HISTÒRIA DE LES
BORGES DEL CAMP**

LA NOMINACIÓ FISCAL A LA FI DE L'ÈPOCA MODERNA: L'exemple de les Borges del Camp de Jordi Càceres Silva

LA NOMINACIÓ FISCAL A LA FI DE L'ÈPOCA MODERNA: l'exemple de les Borges del Camp

TOT UN SEGLE

Els historiadors tendeixen a associar el segle XVIII amb creixement econòmic i benestar social, però, realment, no és del tot cert. L'augment de la població, l'expansió urbanística o la intensificació de la viticultura van ser, sens dubte, uns avenços socials considerables, però els estaments socials continuaven immòbils. Els poderosos mantenien llurs privilegis, embargats per una burgesia comercial que s'ennoblia bitllo-bitllo. Els testimonis d'aquella centúria són encara ben palpables resseguint els pobles de la nostra rodalia: campanars, ravals o pairalies tenen un regust neoclàssic amb pinzellades barroques. Una passejada virtual per les viles de l'època ens mostraria una població que viu fora de les muralles, la construcció de grans casals reordenant la morfologia urbana i traçant noves vies públiques, o l'aixecament d'un nou temple que els diumenges es fa petit. No obstant, aquesta revifalla no aturava les epidèmies causades per la falta de salubritat, la sobremortalitat infantil, el deute dels censals o la voracitat fiscal i repressiva¹.

El principal motor econòmic que transformà les contrades del Camp de Tarragona a partir de la segona meitat del segle XVIII fou la vinya. L'increment d'aquest conreu és degut, principalment, a dos factors: primer, perquè els blats de l'Aragó de forma majoritària abaratien les collites de gra català i, en segon lloc, perquè el sistema rotatiu d'explotació emprat fins aleshores minvava el rendiment de la terra. La producció de vi i aiguardent comportava avantatges molt més sucoses, com collites regulars durant cinquanta anys, fàcil adaptació al terreny esquerp de Catalunya, facilitats en el transport, o bé, altres d'indirectes com l'impuls de la marina catalana, la fabricació de botes o l'activació d'un important comerç a nivell mundial. En definitiva, l'especialització dels conreus va permetre rompre l'equilibri d'una misèria autàrquica basada en la producció de cereals.

Reus fou un gran centre exportador d'aiguardent per on passava gairebé la meitat de la producció total de Catalunya². Les Borges del Camp també va veure transformades les seves bases agrícoles, el conreu de la vinya fou intensiu³. Les partides més altes del terme (els Codolars, la Rocabruna o les Costes) resten encara emmargenades com a vestigi de l'expansió de les superfícies vitícoles.

¹ La literatura històrica del segle XVIII és força rica, així doncs, només citarem algunes de les obres que ens poder situar dins el context de finals de l'Antic Règim. *Història d'Espanya* de Pierre Vilar, *Historia moderna de España* de Pere Molas i Ribalta, *Els Capitans generals* de Joan Mercader o la *Història de Catalunya* de l'editorial Salvat.

² Consulteu *L'aiguardent a Catalunya* d'Agustí Segarra Blasco editat pel Centre de Lectura de Reus. Altra obra que permet veure a nivell local les trajectòries dels municipis de la nostra contrada és la *Història dels pobles del Baix Camp* de Pere Anguera Nolla, editada pel Reus Diari.

³ Resulta bàsica la consulta a Josefina Cardó (1983) *Evolució dels conreus del Camp de Tarragona a partir del segle XVIII* publicada per l'Institut d'Estudis Vallencs.

La vida política del municipi va estar marcada per dos fets rellevants: el primer, la unificació de les parròquies de Maria Assumpta de les Borges i de Sant Bartomeu de la Quadra, fet que significava una culminació pels borgencs i un primer pas cap a l'annexió dels dos termes⁴, però, per una altra banda, va ser una atropellament dels drets seculars dels masovers dels Tascals, que tenien fossal i parròquia autònoma; el segon aspecte, fou l'elevat sentiment d'emancipació que els borgencs tenien respecte del cap del seu feu -Alforja-, que venia des d'antic, però que el 1766 es va revifar, tement greus enfrontaments entre les dues viles veïnes.

L'economia de la universitat no era una bassa d'oli, almenys des del segle anterior sabem que arrossegava un greu endarreriment econòmic. Anualment, s'havien de fer front als morosos, i encara el 1752 havien de satisfer diversos censals i pensions de pagament. Sembla cert que durant el darrer quart del segle els deutes s'anaren sufragant a mida que creixia l'aparell i el patrimoni municipal.

El canvi més considerable fou l'expansió urbanística del darrer quart de la centúria. Les edificacions de la vila creixien a sol ixent: els carrers Nou i de Baix es tancaven a llevant, perfilant-se netament com dos ravals de traçat setcentista. També es configurava la plaça de la Font, lloc on convergia el camí de Reus, entrada més important de la vila, perquè travessava el carrer de Dalt⁵, i seguia el camí d'Alforja vers el Priorat. Així mateix, en aquest sector també es construïa cap al Porxo⁶. El darrer aspecte més destacable fou la construcció del temple parroquial, edificat sobre el que ja hi havia el 1384: la primera pedra es col·locà el setembre de 1777, i el 1785 es feia una festassa per l'acabament de les obres. La seva construcció fou penosa per a les classes populars, perquè s'establí un Quinzè, que gravava el quinze per cent de la producció per tal d'eixugar les despeses de l'obra⁷.

PARÈNTESI DEMOGRÀFIC

Un fet acceptat sembla el creixement demogràfic del segle XVIII. Totes les localitats del Baix Camp, sense excepció, augmenten de població entre els anys 1719 i 1787⁸. Anem a veure aquests efectes a les Borges a dues escales, per focs i per habitants:

⁴ La desmembració municipal i administrativa d'aquest territori no es produí fins a la segona meitat del segle XIX. La Quadra dels Tascals era un territori que pertanyia a la jurisdicció senyorial d'Alforja, format per quatre masos i parròquia pròpia (actualment ermita de la Mare de Déu de la Riera). El seu antic terme fou repartit entre els municipis de Botarell, les Borges, Montbrió i Riudecols.

⁵ El carrer de Dalt és l'actual carrer del Comerç.

⁶ El Porxo es troba documentat el 1725, era el sector situat entre la plaça de la Font i les "Alcantarilles" -a l'Hort del Dasca. Avui poca gent anomena el Porxo.

⁷ Per entendre i comprendre els fets locals són bàsiques les consultes als llibres de Ferran Jové i Hortonedà *Toponímia de les Borges del Camp i el seu terme municipal* (1981) i *Guia de les Borges del Camp* (1983).

⁸ Mentre no s'especifiqui el contrari extraïem les dades de Josep Iglésies (1980) *Síntesi de la població del Baix Camp a partir del segle XIV* editat pel Centre de Lectura de Reus.

Evolució del nombre de cases, 1708-1819.

Any	Cases	Habitants*	Creixement %
1708	102	510	-
1716	95	475	-6,86
1717	111	555	16,84
1719	106	530	-4,50
1763	120	600	13,21
1773	125	625	4,17
1819	193	965	54,40

*estimació considerant 5 hab. per llar.

Evolució dels habitants, 1719-1830.

Any	Habitants	Creixement %
1719	485	-
1787	796	64,1
1830	881	10,6

El percentatge de creixement del nombre de cases durant 113 anys és del 89,2%, però s'observa que l'augment no és significatiu fins a partir de 1773. Aquestes dades mostren un important creixement urbanístic. Si apliquem el mateix tipus de creixement al nombre d'habitants entre 1719 i 1787 dona 64,1%, mentre que si ho fem pel període 1787-1830 obtindrem un índex del 10,1%. Per tant, sembla que l'increment de població es produeix a partir de l'últim quart del XVIII. Altres dades que corroboren aquest salt, són els contribuents consignats en el cadastre de 1725 i de 1808, amb 126 i 184 contribuents, respectivament, xifres que signifiquen un creixement 46,03%, percentatge més modest que el que ofereixen les dades d'Iglésies entre 1708 i 1819. Sigui com sigui, totes les informacions apunten a un creixement de la població, quasi bé la meitat més de la que hi havia a principis de segle.

Respecte a l'estructura social del moment, una llista del 1787⁹ ens forneix de dades molt il·lustratives. El poble constava d'1 capellà, 2 beneficiaris, 1 ordenat a títol de patrimoni, 6 nobles, 11 estudiants, 1 demandant, 90 pagesos, 133 jornalers, 13 artesans, 6 criades, 1 empleat del rei, 2 depenents de la inquisició i 1 depenent de la creuada. Un primer cop d'ull ens reflexa que som davant d'una estructura social d'Antic Règim, eminentment agrícol.

⁹ Iglésies, Josep (1969) *El Cens del Comte Floridablanca de 1787* vol. I pàg. 489 Barcelona: Fundació Vives Casajuana.

ELS NOMS DE PERSONA

Les fonts modernes emprades

L'objectiu d'aquest assaig és realitzar un anàlisi onomàstic, que permeti comparar les evolucions dels noms, que designen individualment i personalment els individus (prenoms), dels noms de família (cognoms o llinatges), i dels que designen algun motiu extralegal de la persona (malnoms), durant la fi de l'època moderna. Per aquest estudi, hem utilitzat dues fonts fiscals que hem tingut a mà:

1. El cadastre de 1725, conservat a la Plebania de Montblanc.
2. Un llevador, utilitzat com a registre, on s'noten els contribuents i les quantitats pagades en la tasca de recaptació del Reial Cadastre de 1808, guardat a l'Arxiu Històric Diocesà de Tarragona, caixa número 17¹⁰.

L'impost del cadastre fou decretat per Felip V el 9 de desembre de 1715, i constava de dues parts: el cadastre reial, que afectava els béns immobles, cases, terres, edificis industrials i les possibles hipoteques en un 10% sobre el valor de taxació; i el cadastre personal, que gravava les rendes derivades del treball personal, a raó d'un 8,5% sobre el sou anual dels dies de feina segons l'ofici¹¹.

L'explotació de les dues fonts ens ha permès obtenir informació sobre el prenom, el llinatge i el volum de riquesa ostentat. Aquestes dades resulten interessants per investigar les dinàmiques econòmiques i socials al llarg del segle XVIII, especialment per veure com evolucionen els llinatges a la fi de l'època moderna, i quins són aquells que s'enriqueixen durant el període¹².

Els prenom

Els prenom que utilitzen les fonts fiscals històriques són sempre masculins, i no hi consta el femení, si no hi ha més remei per etiquetar els gravamens. L'evolució dels prenom entre 1725 i 1808 la farem a partir de les dues taules¹³ següents:

¹⁰ Les dades del 1808 van ser publicades per C. Garola i J.M. Sabaté el 1987 a la revista de la Cambra de la Propietat Urbana de Reus *Propiedad y Urbanismo* sota el títol "Les Borges del Camp abans de la guerra del Francès (1804-1808): Espiritualitat i Urbanisme (carrers i cognoms)".

¹¹ *Història de Catalunya* de la Salvat vol. 4. pàg. 172.

¹² Els estudis d'onomàstica no són nous a l'àrea del Camp de Tarragona, han estat innovats per la línia d'investigació de Ramon Amigó Anglès, destaquen els de Reus, Riudoms, Constantí, Vila-seca, etc. A nivell comarcal, es pot seguir la metodologia de Dolors Roigé Figueras (1989) *Els noms de lloc i de persona de Riudecanyes*, editat pel Centre d'Estudis de la Comarca de Reus.

¹³ Cal fer dues remarques:

Prenoms masculins, 1725.

PRENOM	FREQÜÈNCIA	PERCENTATGE%
Isidre	7	5,6
Jaume	5	3,9
Joan	15	11,9
Josep	28	22,3
Pere	17	13,5
Altres	54	42,8

Prenoms masculins, 1808.

PRENOM	FREQÜÈNCIA	PERCENTATGE %
Antoni	7	3,8
Jaume	9	4,9
Joan	29	15,8
Josep	43	23,4
Pere	19	10,3
Altres	77	41,8

S'han escollit els sis prenom més significatius de cada inventari. En general, no hi han canvis notables en les modes per escollir el nom dels nadons. L'únic prenom que deixa de ser relativament predominant és Isidre, que dona pas a l'aparició del prenom Antoni entre els més importants. El prenom predominant en 113 anys continua essent Josep amb més del 20%; seguit de Joan, que augmenta quasi 4 punts; Jaume, 1 punt; i, en canvi, la designació del prenom Pere cau en desús 3 punts. El conjunt restant està format per més del 40% dels individus del cadastre, és a dir, durant el període d'estudi es manté una concentració per nomenar els nou nats.

Els prenom femenins no s'utilitzen per designar un individu fiscal, si no és de manera excepcional. En cas de viduïtat figura generalment amb el cognom de l'espòs, el 1808 és més explícit, perquè s'anota amb l'apel·latiu "vídua", seguit del cognom del marit. Molt poques són les vegades en què un prenom femení s'apunta com a declarant universal de la riquesa. El 1725 dels 12 prenom femenins inscrits, la meitat eren de "vídues", que conservaven llur prenom propi seguit del del marit¹⁴. El 1808 la llista de prenom femenins ascendia a 30, 29 dels quals responien a vídues, i només un apareix amb prenom, Magdalena.

-
- L'estudi s'elabora tenint en compte només la nominació local, és a dir, a partir dels contribuents residents a la vila, desestimant els contribuents forasters o terratinents agrupats per poble d'origen amb propietats al terme de les Borges.
 - Només s'ha recollit com a vàlid el primer prenom, els únics prenom compostos són els formats amb Pere: Pere Joan, Pere Jaume i Pere Mateu.

¹⁴ Els prenom femenins trobats el 1725 són: Antònia (1), Brígida (1), Francesca (1), Josepa (2), Magdalena (2), Mananciana (1), Maria (2), Rosa (1) i Tecla (1). El 1808 els femenins apareixen sense prenom.

Els cognoms

Per a l'anàlisi dels noms de grup s'ha realitzat un inventari detallat¹⁵, on consta el llinatge i les voltes que apareix a la relació cadastral de 1725 i de 1808. El del primer quart del segle XVIII anotava 65 llinatges diferents, mentre que en el de principis del XIX s'observen 91 cognoms¹⁶. L'increment dels llinatges en aquest espai de temps fou del 40%, és a dir, segueixen, si fa no fa, el ritme de creixement de la població, la qual cosa vol dir que hi va haver un flux d'immigració important a l'època. El llinatges nous incorporats des del 1725 són 56, que representen un 61,5% del global de 1808. I els desapareguts són 30, que signifiquen el 46,1% del total de la llista del XVIII. En resum, apareixen 35 llinatges estables (38,4% del conjunt del XIX), que es repeteixen en una època i en una altra¹⁷. Del grup de cognoms que es mantenen durant els 113 anys estudiats, 8 disminueixen (8,7% del total dels que es repeteixen en ambdues dates), 9 surten el mateix nombre de vegades (9,9%) i 16 augmenten (17,5%).

Un segon nivell de la lectura que fem expressa la freqüència d'aparició dels llinatges estables en cada una de les dues èpoques:

Cognoms estables amb freqüència superior a 3 vegades, 1725.

Vegades	3	4	5	Més de 5
Cognoms	Bonet Font Garreta Huguet Martorell Morell Oriol Pujol Siurana	Domènec Masip Pi	Mariner	Borràs Giol Pasqual
Total cognoms	9	3	1	3

¹⁵ Vegeu l'annex dels noms de 1725 i de 1808 al final del text.

¹⁶ La llista cadastral de 1808 confon alguns cognoms amb malnoms, donant-los com a designació de llinatge, que són: Catxina, Pirineu o Xollat. Aquí s'han considerat com a llinatges respectant la font, però cal advertir el petit error.

¹⁷ Els llinatges que es repeteixen entre 1725 i 1808 són: Amorós, Baldric, Bonet, Borràs, Bover, Casanova, Comte, Domènec, Ferran, Ferrer, Font, Forner, Garcia, Garreta, Giol, Gras, Huguet, Juncosa, Mariner, Martorell, Masip, Monner, Morell, Oriol, Pasqual, Pi, Pujol, Roig, Sardà, Sedó, Siurana, Soler, Subietes, Toda i Voltes.

Cognoms estables amb freqüència superior a 3, 1808.

Vegades	De 3 a 4	De 5 a 6	De 7 a 8	Més de 8
Cognoms	Barberà Bover Ferran Ferrer Font Martí Martorell Morell Pujol Sacec Salvador Sardà Siurana Voltes	Cabrer Comte Figueras Huguet Pi	Garreta Masip Roig	Borràs Giol Mariner Soler
Total cognoms	14	5	3	4

Després de veure les dues taules anteriors, observem que els llinatges que apareixen més de 3 vegades el 1725 són 17 i representen el 26,1% del nombre total de llinatges que es repeteixen; a diferència del 1808, que són 26 i que signifiquen un percentatge del 28,6, és a dir, la pluralitat dels llinatges és gran. Les tres quartes parts del conjunt de cognoms no és repeteix més de tres vegades.

Si passem a analitzar els llinatges més representatius són:

- a. El 1725: Borràs, 6 vegades, 4,8%; Giol, 6 vegades, 4,8% i; Pasqual, 7 vegades, 5,6%. Els cognoms més representatius suposaven el 15,1% del total de nomenats pel fisc.
- b. El 1808: Borràs, 11 vegades, 5,9%; Giol, 12 vegades, 6,5%; Mariner, 14 vegades, 7,6% i; Soler, 14 vegades, 7,6%. Aquesta sèrie de cognoms significava el 27,7%.

Els malnoms

Els cadastres constitueixen una font pèssima per a l'estudi dels noms extralegals. Els recaptadors de l'impost sols estaven interessats en un identificador que classifiqués clarament el declarant. L'agrupació que es desprèn és la següent¹⁸:

¹⁸ Per agrupar els malnoms hem utilitzat a Enric Moreu-Rey (1981) *Renoms, motius, malnoms i noms de casa* editat per Millà.

Parentesc: Fadri (1725), Fill de o Fill d'en (1808), lo Gran (1725), Menor (1725, 1808), lo Vell (1725) i Vídua (1725, 1808).

Càrrec públic: Batlle (1725), Fill de l'Ermità (1725), Prevere (1808) i Regidor (1725).

Ofici: Boter (1725), Ferrer (1725), Moliner (1808) i Mosso (1725).

Residència: Carrer de Baix (1725, 1808), del Cantó (1725), carrer de Dalt (1808), carrer de l'Església (1808), de l'Hort (1808), del Mas (1725, 1808), de Mitjavila (1725), carrer Nou (1808), de la Plaça (1725), del Joc de la Pilota (1725) o carrer de la Pilota (1808) i del Portal (1725, 1808).

Altres malnoms de la vila: Del Crist (1808), dit Nicolau (1725), Rafel (1725) i lo Ros (1725).

La majoria designen lloc de residència, és la forma més fàcil de localització d'un individu. El llistat de 1725 és més ric en malnoms, perquè tots els noms anotats el 1808 es troben classificats per carrers, fet que significa un biaix força desenriquidor.

Els principals contribuents

A causa del caràcter fiscal de l'inventari estudiat resulta interessant fer algunes apreciacions onomàstiques relacionades amb la riquesa, tenint en compte com a nexse de relació els llinatges. Per treballar les semblances possibles entre un i altre període escollim els quinze contribuents amb riquesa més gravada a cada cadastre.

El 1725 la relació estava formada en ordre de major a menor per¹⁹:

	Nom	lliures	sous	diners
1	Josep Martorell	34	5	5
2	Mateu Giol	26	7	2
3	Pere Joan Pujol	24	1	7
4	Joan Sardà	23	1	9
5	Joan Pasqual	19	16	-
6	Joan Comte del Mas	16	17	10
7	Pere Pujol	16	9	8
8	Josep Borràs	16	7	2
9	Miquel Casanova	15	17	9
10	Pere Sardà	15	15	9
11	Antònia Mariner vídua	15	6	1
12	Pere Joan Masip	15	3	4

¹⁹ S'anoten les quantitats pagades en monedes de compte catalana, és a dir, lliures, sous i diners.

13	Miquel Morell	15	2	4
14	Salvador Roig	14	2	4
15	Pere Pi	14	14	4

El major declarant fou el Dr. Aleix Mestre de Reus amb 61 lliures, que en el llistat posterior de 1808 el llinatge apareix assentat a la vila, i també com un dels més preponderants econòmicament. Aquest grup dels quinze majors contribuents concentra el 22,6% de la riquesa declarada.

El 1808 la llista dels quinze més gravats pel cadastre eren²⁰:

	Nom	Sous
1	Sr. Marià de Vall	412,67
2	Sr. Dr. D. Francesc Mestre	373,83
3	vídua Cabrer	221,16
4	vídua Roig Muntaner	179,33
5	Joan Martorell	168,91
6	Esteve Sardà	114,74
7	Miquel Boronat	106,02
8	vídua Borràs	105,16
9	Joan Borràs	86,26
10	Dr. Jaume Martorell	81,83
11	vídua Dolça	79,5
12	Josep Borràs Sec	65,83
13	Pere Masip	62,83
14	vídua Nolla	58,00
15	Joan Pujol	58,00

Com a anotació direm que el 1725, Joan Comte del Mas apareixia el 1808 amb el malnom del Molí, pagava 125,16 sous, però figurava com a terratinent d'Alforja. El total de la riquesa declarada pels quinze que més tributaven suposava el 46,12%.

El canvi dels llinatges que ostentaven més riquesa canvia totalment, només es mantenen els Martorell entre els cinc primers en cada període. A finals del XVIII, els llinatges més forts econòmicament eren llinatges nous, i molt enriquits segons la quantitat assignada al cadastre. El 1725 Josep Martorell pagava una aportació del 2,7% del total del cadastre d'aquell any, Mateu Giol el 2,1%, Pere Joan Pujol el 1,9%, Joan Sardà l'1,8% i Joan Pasqual l'1,5. En canvi, el 1808 Marià de Vall tributava el 8,7%, Francesc Mestre el 7,9%, la vídua Cabrer el 4,7%, la vídua Roig Muntaner el 3,8% i Joan Martorell el 3,6%.

²⁰ Les quantitats apareixen només en sous.

De la llista dels quinze majors contribuents de 1725 i de 1808, tan sols es mantenen estables entre ambdues dates quatre llinatges. A partir del percentatge lliurat al cadastre en cadascun dels anys estudiats, observem com dos cognoms han augmentat la seva riquesa (Borràs i Martorell) i dos l'han baixat (Pujol i Sardà), tot i que alguns individus no han perdut la seva hegemonia socioeconòmica i el poder de decisió social a la vila.

Llinatges estables amb major contribució, 1725-1808.

LLINATGE	% TRIBUTAT 1725	% TRIBUTAT 1808
Borràs	1,3	3,6
Martorell	2,7	5,3
Pujol	3,2	1,2
Sardà	3,0	2,4
Total	10,2	12,5

PARAULES FINALS

Les conclusions que es poden extreure després de veure algunes de les possibilitats que ofereix l'onomàstica lligada a les fonts fiscals, en aquest cas els cadastres, són magnífiques, perquè permeten veure l'evolució dels noms legals, i cognoms amb detenció de major poder i enriquits durant el darrer període de l'Antic Règim. Les reflexions que volem destacar de l'assaig són:

- Els prenomes no presenten gaires canvis, la designació del primer nom de l'individu no canvia excessivament, continuen les preferències per Josep i Joan.
- L'etapa estudiada resulta ser el període de consolidació dels llinatges catalans contemporanis a les Borges. Així per exemple, el cognom Borràs el 1725 tenia 5 declarants, el 1808 11 i en el Cens de Població de 1985 constaven 34. Els llinatges més representatius dels dos documents exhumats són Borràs i Giol.
- La riquesa onomàstica dels malnoms és pobre, només és il·lustrativa com a referència per a estudis posteriors. Cal anotar com a interessants els malnoms sota l'epígraf "Altres malnoms de la vila", actualment tots en desús.
- Queda demostrat que durant el segle XVIII hi ha un procés de concentració de la riquesa en poques mans, passa del 22,6% dels quinze primers contribuents del 1725 al 46,12% dels quinze primers de 1808, més de 20 punts per sobre -tot i haver-hi un creixement de població entre 1725-1808-, la qual cosa demostra, que uns nous llinatges s'enriqueixen, i els més pobres continuen encara essent més pobres, per aquest motiu diem al començament, que el creixement econòmic i el benestar social del segle XVIII eren relatius.

ANNEX. LLISTA DE NOMS, 1725-1808.

COGNOM	1725	%	1808	%	Diferència 1725-1808
Aiguader	0	0,00	1	0,54	0,54
Amorós	2	1,59	1	0,54	-1,04
Anguera	0	0,00	2	1,09	1,09
Arnau	1	0,79	0	0,00	-0,79
Arner	1	0,79	0	0,00	-0,79
Artells	0	0,00	1	0,54	0,54
Auquer	0	0,00	1	0,54	0,54
Baldric	1	0,79	1	0,54	-0,25
Barberà	0	0,00	4	2,17	2,17
Batelles	0	0,00	1	0,54	0,54
Bellmunt	1	0,79	0	0,00	-0,79
Bonet	3	2,38	2	1,09	-1,29
Boronat	0	0,00	2	1,09	1,09
Borràs	6	4,76	11	5,98	1,22
Borrell	0	0,00	1	0,54	0,54
Borrofet	1	0,79	0	0,00	-0,79
Bover	1	0,79	3	1,63	0,84
Cabrer	0	0,00	5	2,72	2,72
Caixa	0	0,00	1	0,54	0,54
Caixer	0	0,00	1	0,54	0,54
Cals	1	0,79	0	0,00	-0,79
Carbó	1	0,79	0	0,00	-0,79
Carcoler	0	0,00	1	0,54	0,54
Casanova	1	0,79	1	0,54	-0,25
Catxina	0	0,00	1	0,54	0,54
Claveria	0	0,00	1	0,54	0,54
Comte	1	0,79	5	2,72	1,92
Curuguia	0	0,00	1	0,54	0,54
Daroca	0	0,00	1	0,54	0,54
Dolça	0	0,00	1	0,54	0,54
Domenèc	4	3,17	1	0,54	-2,63
Esquerrer	0	0,00	1	0,54	0,54
Felip	0	0,00	1	0,54	0,54
Ferran	2	1,59	4	2,17	0,59
Ferrer	1	0,79	4	2,17	1,38
Ferreter	0	0,00	1	0,54	0,54
Figueres	0	0,00	5	2,72	2,72
Folc	0	0,00	1	0,54	0,54
Font	3	2,38	3	1,63	-0,75
Foraster	1	0,79	0	0,00	-0,79
Forner	1	0,79	1	0,54	-0,25
Freixes	0	0,00	1	0,54	0,54
Gai	0	0,00	2	1,09	1,09

COGNOM	1725	%	1808	%	Diferència 1725-1808
Garcia	1	0,79	1	0,54	-0,25
Garreta	3	2,38	8	4,35	1,97
Gibert	1	0,79	0	0,00	-0,79
Giol	6	4,76	12	6,52	1,76
Gomis	1	0,79	0	0,00	-0,79
Gras	2	1,59	1	0,54	-1,04
Hortonedà	0	0,00	2	1,09	1,09
Huguet	3	2,38	5	2,72	0,34
Juncosa	1	0,79	2	1,09	0,29
Llebre	0	0,00	1	0,54	0,54
Llop	1	0,79	0	0,00	-0,79
Maleras	1	0,79	0	0,00	-0,79
Marc	1	0,79	0	0,00	-0,79
Marco	0	0,00	1	0,54	0,54
Mariner	5	3,97	14	7,61	3,64
Martí	0	0,00	3	1,63	1,63
Martines	0	0,00	1	0,54	0,54
Martorell	3	2,38	3	1,63	-0,75
Masia	1	0,79	0	0,00	-0,79
Masip	4	3,17	7	3,80	0,63
Mestre	0	0,00	1	0,54	0,54
Mestres	0	0,00	1	0,54	0,54
Miralles	1	0,79	0	0,00	-0,79
Miró	2	1,59	0	0,00	-1,59
Monner	1	0,79	2	1,09	0,29
Montpeó	0	0,00	1	0,54	0,54
Mor	1	0,79	0	0,00	-0,79
Morell	3	2,38	3	1,63	-0,75
Munter	0	0,00	1	0,54	0,54
Nasple	1	0,79	0	0,00	-0,79
Nolla	0	0,00	1	0,54	0,54
Oliva	0	0,00	1	0,54	0,54
Oriol	3	2,38	2	1,09	-1,29
Paladella	1	0,79	0	0,00	-0,79
Pasqual	7	5,56	1	0,54	-5,01
Paudemora	0	0,00	1	0,54	0,54
Pi	4	3,17	5	2,72	-0,46
Pirineu	0	0,00	1	0,54	0,54
Plana	0	0,00	1	0,54	0,54
Planes	0	0,00	1	0,54	0,54
Pujals	1	0,79	0	0,00	-0,79
Pujol	3	2,38	3	1,63	-0,75
Ramon	0	0,00	1	0,54	0,54
Redon	1	0,79	0	0,00	-0,79
Robert	1	0,79	0	0,00	-0,79

COGNOM	1725	%	1808	%	Diferència 1725-1808
Roig	2	1,59	7	3,80	2,22
Ros	0	0,00	1	0,54	0,54
Rovira	1	0,79	0	0,00	-0,79
Sacec	0	0,00	3	1,63	1,63
Sagristà	0	0,00	2	1,09	1,09
Salvador	0	0,00	3	1,63	1,63
Salvany	1	0,79	0	0,00	-0,79
Salvat	0	0,00	1	0,54	0,54
Sanet	1	0,79	0	0,00	-0,79
Sangenís	1	0,79	0	0,00	-0,79
Santjoan	0	0,00	1	0,54	0,54
Santo	1	0,79	0	0,00	-0,79
Sants	0	0,00	2	1,09	1,09
Sardà	2	1,59	3	1,63	0,04
Sastre	0	0,00	1	0,54	0,54
Sec	0	0,00	1	0,54	0,54
Sedó	2	1,59	2	1,09	-0,50
Siurana	3	2,38	4	2,17	-0,21
Soler	1	0,79	14	7,61	6,82
Sont	0	0,00	1	0,54	0,54
Subietes	1	0,79	1	0,54	-0,25
Tió	0	0,00	1	0,54	0,54
Toda	2	1,59	2	1,09	-0,50
Torrell	1	0,79	0	0,00	-0,79
Tost	1	0,79	0	0,00	-0,79
Trill	0	0,00	2	1,09	1,09
Trilles	0	0,00	2	1,09	1,09
Vall, de	0	0,00	1	0,54	0,54
Valls	0	0,00	1	0,54	0,54
Voltes	1	0,79	3	1,63	0,84
Xauxes	1	0,79	0	0,00	-0,79
Xollat	0	0,00	2	1,09	1,09